

MAGYAR KURIR.

Indült Bécsből, Pénteken, Július 13-dikán, 1827.

Francia Ország.

A' Frantzia Ujságoknak sok bajt kezdett tsinálni a' Censúra, 's e'-miatt már még kevesedni is kezdetek a' Fr. Ujságlevelek. A' Csillag kihirdette, hogy ő a' Gazette-de-Francével össze tsatolta magát, melly egy igen régi Ujság; a' XIII dik Lajos idejétől fogva áll-fen, 's most is ezen nevet tartotta-meg a' társaság; a' Csillag nevezet elenyészett. Jelenti a' Gazette, hogy néki olly mesterséges nyomtató sajtója van, melly minden napokon kitud 20,000 Olvasót elégíteni. — A' mit hát ezen túl a' Gazetteből írunk, olyan, mint ha a' Csillagból írnök.

A' Journál-des-debáts nagyon rideg formában jelent-meg vagy két nap egymásután. Előbb a' Tudományos-tárgyak' helye maradt volt egészen üresen; más nap' pedig a' Politikai tárgyaké szintűgy egészen üresen. A' France-Chretienne néhány napokig olly üres volt, hogy alig volt egy-negyed részire valami nyomtatva, de ez is tsak holmi gyávaság volt. Sőt már mint látszik egészen meg is szünt. Az Olvasó-jához egy jelentést intézett, melly által azt adja tudtokra, hogy az ő Ujságát a' Censorok' tanátsa nem akarja censurázni. Az okát nem írja miért.

A' Frantzia ország és Algiria között kiütött ellenségeskedés nagyon tüzesedni kezdett. Az újabb levelekből ezeket szemelhetjük - ki az Algiriában eléfordult, környülállásokról. A' Lyoni Gazette így beszélt egy Jun. 23-dikán Toulonban költ levélből a' dolog' kezdetéről: — „

„A' Torche nevű gálya, e' h. 6-dikán előre két nappal evezett-el a' Kapitány Collet vezérlése alatt lévő hadi hajók' osztálya előtt, és 11-dikben érkezett-meg Algiriához, 's annak Kapitánya Faure azonnal bément a' Frantzia fő Consulhoz Deval úrhoz, bizonyos utasításokat adván néki által. A' Consul úr azonnal ki-ment a' Torchére, de úgy, mint ha tsak a' Faure úr látogatására menne, de nem ment többé vissza Algiriába, így kerülte-el, hogy a' Dey több gorombaságot el ne kövessen rajta. Ezen Fejedelem fel se tette azt, hogy Deval úr a' maga Országlószékét a' történt dolog felől illy hamar tudósithatta volna, 's erre nézve egész bátorságban lévén, eszibe se jutott, hogy Deval urat meggátolja a' Torchére Faure úrhoz való kimenetelben. Mikor megmondták néki, hogy Deval nem fog ez úttal Algiriába többé vissza menni, sőt hogy már a' kikötőhelyből is kivezett a' tengerre, ekkor vette eszébe a' Dey, hogy mi dolog: de már késő volt, mert a' kikötőhelybéli sántzokról nem érték az ágyúgolyóbisok. Mondják, hogy úgy mérgeződött ő Fejedelemsége, hogy tajtékozott belé a' szája. Kevés napokkal azután a' hadi hajók' Osztályával maga Collet úr is megjelenvén, úgy állította hajójit a' kikötőhely' elejibe, hogy se ki se bé nemessen senki, 's akkor Deval úr is az Admirálisti hajóra mentj által, a' hol már most más hangon beszél a' Fejedelemmel, mint Algiriában. Azt mondják ugyan, hogy két leányait és a' Vejit ott hagyta volna: ha-

nem ha így van is ez, kétség kívül valamely más ott lévő Európai Hatalmasság' Hivetségi Agensének gondviselése alá bízta őket, Azon feltételekre, mellyeket Collet úr a' Deyhez küldött, nagyon büszke hangon felelt ezen Fejedelem. Mint mondják, nagyon sajnálja, hogy a' Consul urat kiszalasztotta a' kezeiből, 's mint kezeit magánál meg nem tarthatta, a' mit csak annak lehet köszönni, hogy a' Frantzia hajók Toulonban olly titkosan és sietve hozzá készültek a' kivezéshez, hogy a' felől a' Dey semmi hirt nem vehetett egész addig, míg a' kikötőhely szája előtt az öbölben állani nem látta őket.

A' tengeri dolgokra ügyelő Frantzia Minister tudósította a' Havrei kikötőhelyben lévő Frantzia tengeri Biztost, hogy Frantzia ország Algiria ellen hadat izent, melyre nézve Radix és Marsilia között hadi-kíséret állittatik lábra, az az olly intézet tétetik, hogy az Atlás tengeréről a' Középtengerre vagy pedig innét oda evező kereskedő Frantzia hajók, hadi hajók' védelmezése alatt evezzenek, következésképpen megintetnek a' hajósok, a' kik Havréből a' Középtengerre eveznek, hogy a' Barbarus Fejedelem' prédálójitól való veszedelemnek elkerülése végett, elébb Radixhoz evezzenek-bé, hol hadi hajókat fognak találni, mellyeknek kísérete alatt onnét bátorsággal tovább evezhetnek.

Azok a' kívánságok, mellyeket a' Frantzia vezér és a' Fő Consul az Algiriai Országlószék' eleibe terjesztettek, 's a' mellyek alatt a' megbékélést ajánlották olly Lemények, hogy nem tsuda, hogy a' Dey még eddig nem válaszolt rájuk. Illy pontokat kívánnak tőle: — „

„Az egy Fejedelmet kivéven az Algiriai Országlószéknek minden tagjai 's minden elékelő emberei jelenjenek-meg a' Frantzia Kommandánsnak hajóján, 's a' Frantzia Fő Consultól kérjenek botsánatot. —

„E' megléven bizonyos jeladásra a'

Dey' palotáján és minden bástyákon egyszerre függesztessenek-ki a' Frantzia zászlók, és 101 ágyülvécek által köszöntessenek.“ —

Okai az ellenkezésnek 's a' Dey bosszankodásának ezek: — 1)ször valami Bacri Náthán nevű Kupetznek magaviselete, melly még a' Frantzia régibb időkből veszi eredetét, 's a' melly szerint ezen Bacritól az Algiriai Országlószék kezébe 1820-ban Frantzia ország' részéről 7 millió Frankoknak kellett volna leolvastatni, az Algiriai Országlószáglószék pedig, mint erőssíti, ezen summát soha nem látta — 2)ször. A' második ok, melly a' Deynek a' nyughatatlanságra fogást szolgáltatott, az, hogy a' Frantziák Algiria és Tunis között Bonátol nem messze egy La-Cale nevű kikötőhelyet bírnak Kötések ereje szerint, melly a' Kaláris halászatra igen alkalmas hely, és ezt a' Frantziák egy idő óta nagyon kezdték erőssíteni — 3)ször. Valami adózásokat is kíván a' Dey, mellyeket a' Frantzia ország által oltalmaztatott Státusok (mint a' Pápa' Státusai is) nem akarnak megfizetni — 4)dik oka a' Dey bosszankodásának az, hogy Deval úr a' Frantzia ország és Pápa Státusa' ügyének védelmezésében, magát igen büszkén és nagyravágyólag viselte. —

A' Fő Consul urat pedig azzal bántotta-meg a' Dey, hogy öszszeszollalkozván, a' Dey azt parantsolta a' Consul úrnak, hogy tüstént távozzék-el tőlle.

A' Touloni kikötőhelyben tüzesen készítik az ágyúzósajkákat a' kivezéshez, és olly vélekedés uralkodik, hogy Frantzia ország el nem igazítja ezen dolgot Algiriával hadi eszközöknek elővétele nélkül, olly módon, hogy kívánt elégtételt nyerhessen tőlle. Hogy a' Fejedelmi város az ágyuztatást el nem kerülheti abból gondolják, hogy az a' kívánság, hogy az Algiriai elékelő emberek a' Frantzia Kommandáns hajóján mind megjelenén, ott tőlle botsánatot kérjenek, olly kemény, hogy ennek tellyesi-

tészt talám a' Dey se meri parantsólni a' maga alatt valójnak, és erre tsak a' kén- telenség veheti őket réá, ha tudniillikelébb a' várost az ágyügolyóbisok öszsze török.

Még azonban semmi valóságos öszsze- tsapások nem történtek az ellenséges ré- szek között.

Az Égyiptomi Vice-Király több Áfri- kai igen ritka állatokat küldött a' Frantzia Királynak ajándékba, mellyek között talát- tatik egy szép Tevepárdutz is, a' melly Jun. 30-dikán délutáni 5 órakor fényes pompával tartotta a' maga Párisba való bemenelét. Főbb gondviselőji, egy Darfu- ri Szeretsen Atir, és egy Sennaari Mau- rus H a s s a n, kiknek gondviselése alatt a' Basa útnak indította ezen Áfrikai állatok' familiáját, melynek Marsiliától Párisig va- ló utazása nem egyéb volt győzedelmi triumphusnál. A' Tevepárdutz (Camelopard. Giraffa) viaszkos vászonnal volt beterített- ve, mellyen Frantzia ország' czímerei szem- léltettek. Az útban mindenütt 3 politziai lovagok jöttek mellette, hogy a' tolongó néptől oltalmazzák. A' Párisi állatok Mu- seuma volt az első, a' hol legelőbb egy illy állat kitöltve taláztatott; azután más Muséumok is szereztek kitöltve (van Béts- ben is), de életben tsak Párisban taláta- tik már most, Jun. 30-dik napjától fogja, egy, 's nem is volt több azólta, hogy a' Romaik az Áfrikaiakra rájok menvén, ott hódolásokat tettek. Ez egy félelmes elfutó által. Magyar neve lefordítva a' Camelopard; Tevepárdutz; a' teste, nyaka és feje, nagyon hasonló a' Tevééhez; bőre a' Párdutzéhoz. Magassága a' feje' tetejétől fogva a' lába' fejéig 16 lábnyom. Annak magassága, mel- lyet most Párisba hoztak, tsak 12 nyom- nyi; mert ez még nagyon fiatal; tsak 2 esztendő; mostanig tsak téjjel tartották,

de már kezdenek füvet és gabona magot is adni neki; eddig nem merték elváosztani a' téjtől. Nagy és szépen tsillámló szemei vagynak. A' Párisi Fűves-kertben a' fejével a' gesztenye fák' leveleit éri; nagy és szép fekete szemei kedvesen vagynak hasadva, és szelíd vidám tekintettel bírnak. Hoszsú magas nyakába, ékességül virágkoszorut tettek Tahiroés Hassán, 's arra Arabiai jó illatú nyakba-kötőt (amuletet) függesztettek. Mind ezeket az állatokat Párisban a' na- rantslás keribe szállítottak-bé; 's a' Tevepár- dutzot Julius' 30-dikán vezették először ide- amoda ezen kertben azon madzagnál fogva, mellyel Marsiliától Párisig hozták.

Orosz Birodalom.

A' Császár megerőssítette a' Hadi Tá- nátsnak azon Ítéletét, melly szerént Kapi- tány Igelström és Hadnagy Vegelin a' Lithwániai Pionierek Batalionánál, a' kik titkos társasághoz tartozó emberek lé- vén ezen Batalionnak fellázasztatásán ipar- kodtak 's azt arra akarták venni, hogy a' hódolási esküvést ne tegye-le, arra íté- tettek, hogy rangjoktól és nemességektől megfosztatván, 's a' kard a' fejek felett ketté töretvén, 10 esztendeig tartó erőszá- kos munkára Sibiriába küldettessenek, 's ezen büntetésnek kiállása után ugyan Si- biriában lakás végett letelepedjenek. Továb- bá, hogy Alhadnagy Petrowski és Zászló- tartó Wojechewitsch, ugyan azon Batalion- ból, azért, hogy a' két elsőbbeknek bűnös czélzássaikban részesültek, a' Neswiki Ka- rabélyos Regimentnél pedig Willanetz és Hofman nevű Hadnagyok, kik az Igelström, Vegelin, és a' Petrowsky czélzássaikat tud- ván, azt az Országlószeknek bé nem jelen- tették, Hofman pedig azért, hogy ezen kívül a' Főtisztek között, Hadi-barátok' ne- vezete alatt társaságot 's annak Bízossá- got állított-fel, melyben maga volt az elől-

ülő, 's a' társaságnak elterjesztésén dolgozott, rangjokat és nemességeket hasonlóképpen elvesztvén, hat hónapig várbeli fogságra 's azután a' Kaukasusi ármádához vitetnek, 's ott köz katonákká tétetnek.

Lengyel országban is szoros vizsgálódások tétetnek némelly revolúziós messterkedésekért, mellyek szélesen ki voltak ágazva; hanem ezekre mi még most ki nem botsátkozhatunk.

Nagy Britania.

Egy Biztosság, melynek tagjai a' Lord Cancellarius, Érsek Canterbury, Gróf Shaftesbury, Lord Goderich, és Gróf Harrowby, voltak a' Király' nevében a' Parlamentum' üléseit, Julius' 2 kán a' jövő esztendeig félbe szakasztotta (prorogálta). A' Lord Cancellarius, minekutánna az Alsó Házból egy Kiküldöttség a' Felső Ház' rostélyai elejébe megérkezett, illy rövid beszédnek felolvasása által adta a' Házaknak tudtokra a' Király' parantsolatját: — „

„Lordjaim, és Uraim! Mi parantsolatot vettünk a' Felségtől azon megelegedésnek kinyilatkoztatására, mellyet ő Felsége azért érez, hogy az Urakat mint hogy munkájokat elvégezték, feloldozhatja azon köteleztetés alól, hogy a' Parlamentumban tovább öszszegyülekezve maradjanak. —

„A' Felség megparantsolta nekünk, adjuk tudtokra az Uraknak, hogy ő Felsége félbeszakadás nélkül veszi a' Külső Hatalmasságoktól az a'-felől való bizonyossá-tételt, melly buzgósággal ohajtsák ők az ő Felségével való barátságos állapotnak fennmaradását, és hogy ő Felségének minden törekedései és a' maga Szövetségeseivel való minden alkudozásai oda czélozzanak, hogy a' fennálló ellenségeskedések el-

végeztethessenek, 's a' közönséges békeséget fenn lehessen tartani. —

Alsó Házbeli Uraim! Ő Felsége megparantsolta nekünk, hogy köszönjük-meg az ő Felsége nevében azon segedelemeket, mellyeket ti ezen esztendőbeli szükségégeinkre megrendeltetek, és hogy tegyünk bizonyossá a' felől, hogy ő Felsége az Ország Finantziája' állapotjának gondos megvizsgáltatását megrendelte legyen, a'-végre, hogy a' Státus' költségei, a'-mennyiben azt a' Státus' szükségei, a' Nemzet' jova, becsülete, és egyenessége megengedik, alább szállítani lehessen. —

„Lordjaim és Uraim! Ő Királyi Felségét az a' bizakodás vezérli, hogy az Urak' tanátskozásai, a' Gabona-törvényeket illető tekintetben, noha a' mostani ülésekben folyt tanátskozások ezen fontos kérdésre nézve semmi vég-határozást el nem hozhattak, ugyan ezen fontos kérdés a' jövő esztendőbeli üléseknek mindjárt a' kezdetén ismét elő vétettétvén, olly vég-határozású egyezés leszen a' következése, melly által a' Felség' minden rendű és rangú alattvalóinak okos kívánságaik kielégíthetnek 's valóságos hasznaik egy mérsékletre vétődnek.“

Junius' 30-dikán elfogadta a' Király a' Londoni Gyülekezettől a' Ministériumban történt változásokra nézve a' szokott Köszönő Írást, és e'-képpen felelt réá: — „

„Gyönyörködve fogadom a' Lord Májortól, a' Senátoroktól, és a' polgároktól az ők' törvényes és alázatos köszöntéseket. Bár melly nagy nehézségekkel volt is nekem bajom, az ezen köszöntésben megemlített környülállások között az én igazságos elsőégi jusaimmal való élésben: csak ugyan erőt adott nekem az ezen nehézségeken való győzedelmeskedetésre az

a' meggyőződés, hogy csak a' közönséges jót hordozom szemeim előtt.

B é c s.

Folytatása a' közelébbi Ujság Leve-
lünkben félben szakasztott bővebb Tudósí-
tásunknak, a' néhai b. e. Fő Tiszt. Supe-
rintendens Wächter János Úr Életé-
ről, 's ritka fényes halotti pompával lett
eltemettetéséről: —

A' következett esztendőben, t. i. 1793-
ban itt Bétsben egy nagy Úri háznál tar-
tószkodott; mint Házi Nevelő; a' hol mind
tudományos ritka kimíveltetését, mind er-
költsi meg nem homályosított characterét
megesmervén az akkori Superintendens Fő
Tiszt. Fock János Úr (a' kit, Reinhard-
dal együtt követésre tett maga eleibe pél-
dául a' megholt mint Predikátor) maga mel-
lé mint Vicariust, az egyesült protest. Os-
kolában pedig mint Catechetát el-választ-
ván, 1794-dik eszt. ben 13-dik Jul. ban, az
egész Gyülekezetnek köz öröme, őtet a'
Predikátori hivatalra fel szentelte, — nem
sok idő múlva a' háládatos Gyülekezet har-
madik Predikátorának nevezte-ki; 1797-dik
eszt. ben pedig második Predikátorának vá-
lasztotta; 's végre megüresedvén az első
Predikátori hivatal 1805-dik Eszt. ben, ar-
ra is ezen érdemes Férfiút egyező akarat-
tal felemelte. — Esztendőről esztendőre
mind inkább nevedett tisztelet között,
's napról napra mind jobban öregbedett
kedvességgel, ezen első rangú 's fényessé-
gű evang. Ekklesiában, eltöltvén fontos Hí-
vatalának 25 elsőbb esztendeit; tisztelő
Híveinek buzgó kívánságokra, háládatos
érezéssel, az alkalmatossághoz képest ér-
zékeny tanítással Szentelt Predikátori Hí-
vatalának kissebbik Jubileumát 11-dik Jul.
ban. 1819-dik eszt. ben, 's még azután fá-
radhatatlan buzgósággal folytatta Fő Papi
Hivatalát szintén 8 esztendőig midőn 4-dik

Febr. utolsó Tanítást tartván, egynehány
hetekig tartó súlyos nyavalyája után, a'
múlt Áprilisnek 26-dik napján éjjél után
két órakor letévén itt e' földön Fő Pászto-
ri Páltzáját, az ő legfőbb menyei Pászto-
rának intésére, menyei Jutalmának elvéte-
lére ama boldogabb Hazába által költözött.

A' Haza méltán tisztelt Attya, a' Fel-
séges Uralkodó előtt sem maradhattak a'
meg-bódogúlnak érdemei esmeretlenek;
a' ki azokat az által kívánta meg-jutalmaz-
tatni, hogy mindjárt 1797-dik eszt. ben a'
Cs. K. Consistoriumhoz második — 1806-
dik eszt. ben pedig első Papi Tanácsosnak;
's egyszersmind az alsó Austriában, Sty-
riában, Illyriában, és Velentzében lévő
A. V. Követő Evangelika Ekklesiák Supe-
rintendensének; végre az 1819-dik eszt.
végivel a' Cs. K. protest. theologicum In-
stitutum Directorának méltóztatott kegyel-
mesen ki nevezni, — 's több ízben is ta-
pasztaltatta véle a' maga leg felsőbb meg-
elégedésének, 's nagy bizodalmanak nyil-
ván való jeleit 's bizonyságit, sőt még a'
haldoklónak utolsó szempillantásait is kön-
nyebbítette az, hogy a' sok ezer szánakoz-
va résztvevőknek serege közzé kívánt szám-
láltatni az emberiségnek az a' Felséges hív
Barátja is, a' kinek hosszas és bódog éle-
téért 's uralkodásáért, mind Híveivel, mind
különösen a' kormánya alá bízott tanuló
Ifjusággal együtt, olly gyakran 's olly szí-
ves buzgósággal szokott esedezni. — Utól-
só közönséges foglalatossága 's beszéde is
az Ő Fels. Születése napján 12-dik Febr.
ban a' protest. theol. Institutumban kettős
háládatos örömmel, és kettős pompával e'
végre lévén intéztetve.

A' Földi boldogságnak leg-bővebb, 's
legédesebb forrása is, a' Házi, 's Házas-
sági tsendes és megelegetett Élet, soha
sem vólt elzárva ő előtte, a' ki mindenkor
úgy nézte mint az Egek különös betses
ajándékát mind kedves Hitvesét, mind at-

tól származott szeretett magzatit, mind végig változhatatlan hívséggel, szeretett Élete párjával, Bétsi születésű Dirker Georgina asszonnyal Házassági Életre lépven 1798-dik eszt. ben Aug. 30-dikán, az Életnek örömeit, és bajait, véle híven megosztván, Házi 's Házassági boldog Életeknek 25 rövid esztendeit el töltvén; az Úrtól nyert három szép reménységű Magzatjaiknak (Ernest, Mária és Carolina a' nevek); két élő Testvéreinek (Susánnának, és Eleonorának) még akkor életben volt tisztelt Napájának, több más Atyafiaknak, 's egynehány válogatott házi Jó barátoknak tsendes társaságokban, leírhatatlan édes örömek között 1823-dik eszt. ben Aug. 30-dikán innepelték a' Házassági Életnek ezüst Innepét, — a' mellyet illy hamar követett a' végső szomorú elválás; a' bánatos Özvegységnek, 's a' kesergő Árvaságnak zokogó könnyhúllatása, és az igazán szerető és tisztelő szíveknek leg mélyebb gyászos sérelme.

Ezeknek méltó fájdalmokat valamenynyire enyhithette az is, hogy olly sok ezereken fájlalták, és siratták ő vélek együtt ezen nagy és hasznos munkásságú Férfiúnak elvesztését. — A' közönséges részvétel mindenféle felekezetű Keresztyének között, nyilván kimutatta magát addig is míg a' látható Földi részek a' nézők előtt a' Templom közepén el nem zárattak, kivált pedig Apr. 28-dikán történt eltakarítások alkalmatosságával. — A' Résztvevő, 's utolsó tisztesség tételre egybe gyűlt tisztelője seregével, már egy órával elébb a' kiszabott időnél tömve volt az Evang. Templom; úgy hogy sokkal nagyobb része bé nem férvén már azoknak, kéntelenítetett vagy el távozni; vagy az útszákon megállapodni, vagy pedig a' távol lévő temető kertbe előre kimenni. — A' rendelt órán egy szomorú Ária, rész szerint az éneklő kar, rész szerint pedig az egész szomorú Gyü-

lekezet által el énekelte, az A. V. evang. Ekklesia nagy érdemű második Predikátorra Tiszt. Pauer Ernest Úr, az Oltár előtt mondott halotti rövid és igen érzékeny beszédében le rajzolta a' megbódogult Férfiúnak munkás Életét, 's érdemeit; 's végső áldást mondván meg-hidegedett hamvaira; a' belső városból 12 tanuló Theologusok vállalkon a' testet kivivén, 's a' kapu előtt az első rangú halotti szekérre feltettvén, temérdek sokaságtól kísértetve, 's a' nézőknek egészen a' temetőig nyúlt sűrű soraik között, tsendes nyugodalmának helyére vitetett, a' tágas temető kertben is sok ezer tisztelők várták, hogy egy utolsó áldással botsássák ott is tetemét kész sírjába, de minekelőtte még ezek a' különös sírba letétettek volna, még egy szívetket újra megható utolsó rövid beszédet mondott azok felett a' tisztelt Gyülekezetnek harmadik érdemes Predikátorra Tiszt. Pétermann Fridrik Úr, a' melly szomorú halotti beszédek később nyomtatásban is kijöttek. — Az utolsó tisztelet megadó sokaságot, képzelni lehet tsak abból is, hogy a' testet kísérő, 's részszerint a' temetőbe előre kiment Hintók számát 300-zon felül lehet tenni. — Ezen ritka halotti fényes pompán, és sírja körül is több ezereken megjelent; de távolról még sokkal számosabb tisztelői a' meg-ditsóultnek azt óhajtják, hogy az ő Földi porai is nyugodjanak tsendesen, áldott emlékezete pedig maradjon fel még a' késő maradéknál is méltó háladatos 's örökös tiszteletben! 's illy nagy veszteségünkön ne tsak keserves szomorú panaszokra fakadjunk, hanem buzgó Hála-kat is adjunk az Elet Urának, hogy ötet nekünk, 's a' mi időnkben ajándékozta volt, 's egyszersmind ne szűnjünk-meg zörgetni az Egek ajtaján, azért, hogy a' mindenható Felség több oldalról is a' fogyatkozást kegyelmesen pótolja-ki, állitson elől a' meghóltak helyére, 's fontos Hiyatalai-

ba olyan erős, 's köz hasznú munkás, 's fáradhatatlan szorgalmatosságú Férfiút, a' milyen volt a' megboldogult Fő Tiszt. Wächter János Úr!! —

*A' pénzfolyamat Julius' 12-dikén ;
közép árr:*

A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji 91 1/4

Az 1820-béli sorsosok, — —

Az 1821-béli hasonlók, 118

Béts városa 2 1/2 p. Centos Bankó Obligátzióji, 45 5/8 for. keltek, mind C. ben

A' Bankó Aktziák keltek 1074 1/5 forinton.

Conv. Pénzben.

Magyar Ország.

Posony Jul. 10-dikén. — Folyó hónap' 6-dikán tsak kerületi ülésben tanátskoztak a' Rendek néhány újabb toldalék nehézségek felett, 's egyszersmind az Ország Fundusait illető Felírási Jovallatot is fontolás alá vévén, ugyan azt 7-dikben reggel hasonló Kerületi ülésben megigazgatták 's mindjárt akkor 10 órakor a' 248-dik Országos ülésben további tanátskozás alá vették. Ezen napon Nádor Ispány Ő Cs. Fő Herczagsége tulajdon személyének előlülése alatt tartatott az ülés, a' ki 6-dikban reggeli 7 órakor érkezett vala vissza Bétsből, melly ülésből ezen elkészült Felírás az Első Táblához által küldetvén, attól is helybe hagyatott.

Azután ugyan ezen napon három Kiküldöttségeket nevezett a' Personális Úr, tudniillik: — 1)ször, egy törvény-cikkelynek készítésére, melynek az a' tárgya, hogy F. Sunyava nevű falú, melly eddig Szepes Vármegyéhez számittatott ezután Liptóhoz tartozzék és azzal öszze tsatoltassék. — 2)ször. A' második Kiküldöttségre a' bízott, hogy a' Tokaji szőlőművelés és borkereskedés' dolgát reguláz-

sa. — A' 3-diknak keze alá a' Görög-nem-egyesült és Augsburgi Vallást tartók' elegyes házossági Kötéseik adattattak. — Ezen Kiküldöttségek a' Rendek Táblájához tartozó tagok között nevezettek ki a' Personális Úr által. 's minekutánna ezekhez Nádor Ispány Ő Cs. Fő Herczagsége is ki-nevezte a' Felső Tábla bélieket — 's azután Elegyes ülés következett, melyben ismét három új Felséges Resolútiók olvastattak-fel.

Az I-ső ezen Resolútiók között Julius' 4-dikén költ és a' Jun. 2-dikán felküldetett alázatos Felírást illeti a' Ludovicza a' Katonai Akadémiára nézve, melyben ügy méltóztatott váloszlani Ő Felsége, hogy ezen Akadémia Pesten, mennyiben annak meglévő fundusai megengedik, felállítottóhat, 's felsegíttetésére az Insurrektzióhoz tartozó fundusok is használathatnak. Hanem mint hogy a' Pesti Univerzitas 's az egyéb tudományos intézetek' jövedelme alig elégséges ezeknek tulajdon magok szükségükre: erre nézve megengedte Ő Felsege, hogy a' Cs. K. katonák között ezen Akadémiához rendeltetendő Tanítóknak és Felvigyázóknak fizetése a' Katona-kintstárból adattassék; egyszersmind azon kívánságára is rá állott Ő Felsege az Ország' Rendjeinek, hogy ezen Katona-Akadémiának nevendékei azon Stipendiumokat, mellyeket addig a' Polgári Tanuló-Intézeteknél birtak, a' mennyiben ezek a' magok fundálójik által ezen Intézetekhez nem köttettek, sőt azok a' nevendékek is, kik magokat ezen Akadémiánál megengednekutánna fogják a' Stipendiumokra érdeemesíteni, elnyerhessék.

Végezetre azt is megengedi Ő Felsege, hogy azoknak neveik, kik az utolsó Országgyűlés óta ezen Akadémiának fundusait új adományokkal szaporították, a' Törvények' könyvébe beíratassanak. —

A' II-dik, ugyan ezen napon költ Fel-

séges Resolúció azon Törvény - Czikkelyeket illeti, mellyeket az Ország' Rendjei a' magok mult Jun. 2-dikán költ alázatos Felírásokban, mint az ő ezen Országgyűlési munkálkodásaik resultátumát, helybehagyás véget a' Felség' elejébe terjesztettek vala, 's a' mellyek között Ő Felsége, az I. II. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XV. XVIII. XIX. számok alatt találtatókat, némelly kifejezés-béli változtatásokkal kegyelmesen helybehagyott, a' többeket pedig szokott *Concertatio* ra útasította. A' mi továbbá a' jövő Országgyűlésnek idejét illeti, mellyet az Ország' Rendjei a' jövő 1829-dik esztendő Novemberének 1-ső napjára kívántak határoztatni, erre nézve ugyan ezen F. Resolúciójában olly nyilatkoztatást méltóztatott tenni Ő Felsége, hogy mihent az Országos Ő s s z e í r a t t a t á s és az Országos Kiküldöttségek' munkái elvégződnek, Ő Felsége az Országgyűlést még ezen jóvallott időpont előtt összehívatni szándékszik.

A' III-dik Resolúció által, Tóthországban helyhez tetett Esseg városának a' Felséghez intézett Kérése közöltetik az eránt, hogy, mint Szabad Királyi város, Országos Törvény-Czikkelybe íratassék, a' végre, hogy ezen tárgy, valamint a' köz jóra való tekintetből, melly már a' Felség által még az 1687-dik esztendő béli 17-dik Czikkely ereje szerént megesmértetett, 's azon Királyi Felséges Végzésre nézve is, mellyet Ő Felsége 1812-tőben Május' 20-dikán intézett az Országgyűléshez, még a' folyó Gyűlés alatt munkába vétetődjék.

A' végén még ezen ülésnek a' Királyi Magyar Testörző sereg' tagjainak szaporitását illető Felírás is elővétetvén, mind két nyelveken felolvastatott, aláíratott, megpétséltetett, és a' Felséghez felküldött, 's Nádor Ispány Ő Cs. Fő Herczeg-

sége még szon éjjeli 10 órakor útnak indult Béts felé.

P e s t r ő l, Ju. 7-dik napján: — „

A' Természetnek titkos ereje, 's a' földgyomrában munkálkodó hathatósága már a' mult téltől fogva több ízben jelentette magát a' földet megrázkodtató hatalmával; ugyan a' tél elején estvélyi 5 órában Fejérvár, Moór, Tsókakő táján földindulást tapasztaltak. A' közelebb mult Jun. hónapnak 14-dikén éjfélután mintegy 3 órakor Moóro, Bodajkon, Tsókakőn két-három, sőt több ízben is megrendült a' föld, és nagy rémülést okozott, de kárt nem. Továbbá ugyan Jun. 25-dik napján estve 6 óra tájban ismét tapasztaltak földrázkodások, mellyeknek menetele éjszakeről dél felé tartott, olly módon, hogy mintegy 6 zökkenéssel öszve voltak kapcsolva Külömben hiteles férjfiaknak szava szerént, ezen földindulást Fejérvárott, Tsóron, Iszka-Sz. Györgyön Kútiban, Isztiméren, Balinkán, Bodajkon, Moóron, Sárkányban, Ondódon, Tsókakőn, és más szomszéd helyeken is hol két, hol három, hol több ízbeli rázkodással tapasztalták. De még rémítőbb ezen történetekben az, hogy e' folyó Sz. Jakab havának 3-dikán is reggeli 7 órakor Bodajkon, és annak környékén az előbbikenél nagyobb földrengést tapasztaltak. Mindazáltal ezen méltó félelmet okozó történetek semmi kárt nem tettek, minthogy a' föld rendülések nem löbbálódó mozgással, hanem zökkenő fel-lökéssel mentek végbe. Ohajtanunk kell, hogy a' természetnek ezen titkos ereje, mellyet az emberi tehetség meg nem gátolhat, az Isteni gondviselés által mérsékeltessek, és ezen tájnak ostromává ne válják.